

σις, ἐγένετο μετὰ συζήτησιν ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας ἡ ἐπομένη πρότασις:

Ἡ συνέλευσις θεωροῦσα ὅτι ἡ τήρησις τῶν νόμων καὶ τῶν ὑφισταμένων κανονισμῶν συντελεῖ εἰς τὴν περιφρούρησιν τῶν δικαίων καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, συνιστᾷ εἰς τὸν μέλλοντα πατριάρχην τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τῶν κανονισμῶν κατὰ πάσας αὐτῶν τὰς διατάξεις, μέχρις οὗ τροποποιηθῶσιν ὑπὸ τῆς ὁσονούπω συγκαλουμένης ἀναθεωρητικῆς ἐθνοσυνελεύσεως.

Μετὰ τοῦτο ἐλύθη ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν τρίτην μετὰ μεσημβρίαν.

Ἐπιστραφέντος τοῦ καταλόγου ἀνευ ἐξαιρέσεως παρὰ τῆς Πύλης, εὐθὺς τὴν ἐπιούσαν συνεκλήθη τῇ τετάρτῃ 4/16 ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις εἰς δευτέραν συνεδρίασιν καθ' ἣν παρήσαν 69 μέλη, ὧν 12 κληρικὰ καὶ 57 λαϊκά. Τῆς συνεδριάσεως ἀρξαμένης περὶ μεσημβρίαν μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, τὴν προσλαλίαν τοῦ τοποτηρητοῦ καὶ τινὰς συζητήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς προετιμήθη τὸ διὰ ψηφοδελτίων σύστημα. Τῆς δὲ διαλογῆς τῶν ψήφων γενομένης, ἔτυχον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας δύο μόνοι οἱ ἅγιοι Θεσσαλονίκης Ἰωακείμ, λαβῶν ψήφους 60, καὶ Φιλιππουπόλεως Νεόφυτος, λαβῶν ψήφους 44. Ἐπὶ τούτῳ ἐδέησε νὰ γείνη ἐπανάληψις τῆς ἐκλογῆς ἐπὶ τοῦ τρίτου, ἔτυχε δὲ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας ὁ Ἄρτης Σεραφεῖμ.

Τῶν τριῶν ὑποψηφίων ἀναδειχθέντων οὕτως ὑπὸ τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως, οἱ ἅγιοι ἀρχιερεῖς, συνοδευόμενοι ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως κατέβησαν περὶ ὥραν δευτέραν μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναὸν, εἰς ὃν ἀνοιχθεῖσιν τῶν πυλῶν τῶν πατριαρχείων συνέβρευσεν μέγα πλῆθος λαοῦ ἀναμένον ν' ἀκούσῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἐκλεγχομένου πατριάρχου. Μετὰ τὴν συνήθη θρησκευτικὴν τελετὴν καὶ τὴν ἐπίκλησιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὃ ἐκ τῶν ἀνωτάτων πατριαρχικῶν ὑπαλλήλων κ. Γεώργιος Δημητριάδης ἀνέγνω τὴν πράξιν τῆς ἐκλογῆς καὶ ἔστη εἰς τὰς λέξεις ἀνεδείχθη πατριάρχης, ὅτε ἤρξατο ἡ διαλογὴ τῶν ψηφοδελτίων, ἐν οἷς ἐγγράψαντες ἐν τῷ μεταξύ οἱ ἀρχιερεῖς τὸ ὄνομα τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτῶν ἔθηκον αὐτὰ ἐν κάλπῃ. Ἐναγωνίως οἱ πάντες ἀνέμενον τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἕκαστος ἠρίθμει τὰς ψήφους, ὧν ἐτύγχανε κατὰ σειράν καὶ ἀνευ διακοπῆς τὸ δημοφιλὲς ὄνομα τοῦ Θεσσαλονίκης Ἰωακείμ. Ὅτε δὲ καὶ ἡ ὀγδόη ψήφος ἐδόθη ὑπὲρ τούτου, παταγῶδεις χειροκροτήσεις καὶ ζητωκραυγαὶ ἠκούσθησαν πανταχόθεν τοῦ ναοῦ ὑπὲρ

τοῦ νέου πατριάρχου, ὑπὲρ τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως καὶ ὑπὲρ τῆς ἱεράς Συνόδου, ἐδιπλασιάσθησαν δὲ, ὅτε ἀνηγγέλθη ὅτι ἐξελέγη πεμφηρεὶ **ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ'**, τέως μητροπολίτης Θεσσαλονίκης.

Οἱ ἅγιοι ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως ἀνῆλθον καὶ αὐθις ἐν μέσῳ ἀνευφημιῶν καὶ ζητωκραυγῶν εἰς τὸ μέγα συνοδικὸν τῶν πατριαρχείων, ἐνθα ὑπέγραψαν καὶ ἐσφράγισαν τὸν περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ πατριάρχου ἀποστελλόμενον εἰς τὴν Πύλην μαζπατᾶν. Μετὰ δὲ τοῦτο λαβῶν τὸν λόγον ὁ κ. Δ. Πασπαλῆς προέτεινεν ὅπως ἡ συνέλευσις ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς πρὸς τε τὸν σεβασμιώτατον ἅγιον Ἐφέσου, τοποτηρητὴν τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου, καὶ πρὸς τὴν ἱεράν Σύνοδον διὰ τὴν ἀμερόληπτον διεξαγωγὴν τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πατριάρχου. Τὴν πρότασιν τοῦ κ. Δ. Πασπαλῆ προθυμότητα ἀποδεκτὴν γενομένην ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν τῆς συνελεύσεως, ἕκαστος ἐκφράσαντος μόνον τὴν λύπην αὐτοῦ ὅτι προελήφθη εἰς τοῦτο, ἀνέπτυξεν ὁ ἀντιπρόσωπος Καίσαρειας κ. Κ. Βαϊάνης, εἰπὼν ὅτι θερμαὶ παρὰ πάντων εὐχαρισταὶ ὀφείλονται εἰς τὸν σεβασμιώτατον τοποτηρητὴν ἅγιον Ἐφέσου, ὅστις τοσοῦτον νομοταγῶς καὶ ἀκαμάτως διήθυσεν τὰ τοῦ πατριαρχικοῦ τούτου θρόνου κατὰ τὸ διάστημα τῆς τοποτηρητείας αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀσθενείας Ἰωακείμ τοῦ Β' μέχρι τοῦ νῦν, καὶ ἀμερόληπτως ἅμα καὶ συνετῶς διήθυσεν τὰς ἐργασίας τῆς παρούσης ἐκλογικῆς συνελεύσεως· θερμαὶ δ' ἐπίσης εὐχαρισταὶ ὀφείλονται εἰς τὴν ἱεράν Σύνοδον, ἥτις ἀπέδειξεν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐκλογῆς διὰ τῆς ψήφου αὐτῆς ὅτι κληρὸς καὶ λαὸς ἐν ἑσμὲν καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐμπνεόμεθα αἰσθημάτων· ἡ δὲ ἀγαθὴ αὕτη σύμπνοια καὶ ὁμοφωνία αἴσιον καὶ εὐδαιμον προσιωνίζονται τὸ μέλλον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ τὸ Γένος.

Τὰς ἐκφράσεις ταύτας τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τε τὸν σεβασμιώτατον τοποτηρητὴν καὶ πρὸς τὴν ἱεράν Σύνοδον παμφηρεὶ ἀπέδεξατο ἡ συνέλευσις.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ.

Γνωσταί εἰσιν αἱ φάσεις ἅς ἀπ' ἀρχῆς προσέλαβεν τὸ κρητικὸν ζήτημα, καθὼς καὶ ὅτι ἐσχάτως ὁ Γαζῆ Ἀχμέτ Μουχτάρ πκσσᾶς ἀπεστάλη ὡς ἐπίτροπος τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως ἵνα μετ' ἀπεσταλμένων τῆς γενικῆς τῶν Κρητῶν συνελεύσεως συσχεφθῶσι πρὸς ἐξεύρεσιν μέσου

συμβιβασμοῦ καὶ εἰρήνευσιν τῆς νήσου. Κατελθόντος εἰς Κρήτην τοῦ Μουχτάρ πασσᾶ, ἡ γενικὴ συνέλευσις τοῦ κρητικῆ λαοῦ διώρισεν ἐπιτρόπους αὐτῆς οἵτινες ἦλθον εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου. Κατόπιν συνεδριάσεων ἐν αἷς διετυπώθησαν τὰ προκαταρκτικὰ τοῦ ὅλου ἔργου, οἱ ἐπίτροποι τοῦ κρητικῆ λαοῦ ὑπέβαλον πᾶς αἰτήσεις αὐτῶν, εἰς ταύτας δὲ ἀπήντησεν ὁ Ἀχμέτ Μουχτάρ πασσᾶς.

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα χάριν τῆς ἱστορικῆς αὐτῶν σημασίας δημοσιεύομεν κατωτέρω, προστιθέντες ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας τηλεγραφικὰς ἐκ Κρήτης πληροφορίας ἐπῆλθε συνεννόησις.

Προτάσσομεν τῶν αἰτήσεων τὴν συνοδεύσασαν αὐτὰς ἐπιστολήν, ἔχουσαν οὕτω.

Χαλέπκ, τῆ 19 Σεπτεμβρίου 1878.

Ἐξοχώτατε.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν τῆ Ὑμ. Ἐξοχότητι κατάλογον τροποποιήσεων, αἵτινες κατὰ τὴν γνώμην τῆς γενικῆς συνελεύσεως πρέπει νὰ ἐπενεχθῶσιν εἰς τὸν Ὄργανικὸν κανονισμὸν τῆς νήσου. Αἱ κυριώτεραι τῶν τροποποιήσεων τούτων καὶ ἰδίως ἡ α', β', καὶ γ' συνεζητήθησαν ἤδη καὶ διεφωτίσθησαν ἀρκούντως κατὰ τὰς παρελθούσας ἡμέρας. Ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης θέλει παρατηρήσει ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὴν ε', ἡ γενικὴ συνέλευσις ἀφίσταται τῆς ἀρχικῆς προτάσεώς της, τὸ νὰ ἀπαρτίζωνται καὶ τὰ διοικητικὰ συμβούλια ἐκ Μουσουλμάνων καὶ Χριστιανῶν ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ, μόνον διότι ἡ πεποιθῆσις ὅτι ἡ περὶ χριστιανοῦ διοικητοῦ πρότασις, ἥτις στενωτάτα συνδέεται μετὰ τῆς προηγουμένης, θέλει γίνεαι παραδεκτὴ.

Αἱ πλείσται τῶν προτεινομένων τροποποιήσεων συνετάχθησαν καὶ ὑπεβλήθησαν τῆ Ὑψ. Πύλῃ ὑπὸ τῶν τακτικῶν συνελεύσεων τοῦ 1876 καὶ 1877. Ἐκ τοῦ ἐπισυνημμένου δὲ καταλόγου συνωψίσθησαν αὐταὶ κατὰ τὰ κυριώτερα, παρελείφθησαν δὲ χάριν συντομίας λεπτομέρειαι τινες, οἷον περὶ μισθοδοσίας τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν συμβούλων, περὶ ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας τῶν κεντρικῶν δημογεροντιῶν κτλ. τὰ ὅποια δύνανται νὰ κανονισθῶσι κατὰ τὰς τροποποιή-

σεις ἐκείνας. Ἐλπίζεται ὅτι ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις ταύτας θέλει μᾶς ἀναγγεῖλαι ταχεῖαν καὶ ὀριστικὴν ἀπόφασιν.

Ὑποσημειούμεθα εὐσεβᾶστως

Οἱ ἀντιπρόσωποι

τῆς γενικῆς τῶν Κρητῶν Συνελεύσεως.

Ἰωαν. Σφακιανᾶκης. — Κωστῆς Μητσοτάκης. — Α. Μιχαλιδάκης. — Χαρ. Ἀσκούτσης. — Λεων. Μαθιουδάκης. — Α. Γ. Σίφακας. — Ζαχ. Θιακάκης. — Κυρ. Χατζιδάκης. — Ι. Κορταδάκης. — Γρηγ. Προηγούμενος. — Κωσταρὸς Βελουδάκης. — Σ. Σταυρίδης.

Αἱ αἰτήσεις μετὰ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου ἔχουσιν ὡς ἔπεται.

ΛΙΤΗΣΕΙΣ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Ὁ Ὄργανικὸς κανονισμὸς συμπληρούμενος ὑπὸ τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων τροποποιήσεων, θὰ ἐφαρμοσθῆ καθ' ὅλοκληρίαν ἐν Κρήτῃ καὶ οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν θὰ ὑποστῆ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος.

Α'. Ὁ γενικὸς διοικητὴς νὰ διορίζηται παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης διὰ πενταετίαν καὶ ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν φυλὴν καὶ τὸ θρησκευμα τῆς πλειονοψηφίας τῶν κατοίκων τῆς νήσου.

Β'. Ἡ γενικὴ συνέλευσις νὰ καταρτίζηται ὡς ἐξῆς. Ὅσαι τῶν ἐπαρχιῶν περιέχουσιν ἴσον πλῆθυσμὸν Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων, θὰ ἐκλέγωσιν ἀνὰ δύο ἀντιπροσώπους ἐξ ἐκάστου θρησκευμάτος· εἰς ὅσας δὲ ὁ πλῆθυσμὸς τοῦ ἐνὸς θρησκευμάτος εἶναι ὑπέρτερος, θὰ ἐκλέγωνται τρεῖς μὲν ἀντιπρόσωποι ἐκ τούτου, καὶ εἷς ἐκ τοῦ ἑτέρου· τέλος εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰς περιεχούσας πλῆθυσμὸν καθ' ὅλοκληρίαν τοῦ αὐτοῦ θρησκευμάτος καὶ οἱ τέσσαρες ἀντιπρόσωποι θὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸ θρησκευμα τοῦτο.

Γ'. Ἡ διάρκεια τῆς ἐ-

Α' Ὁ γενικὸς διοικητὴς θὰ διορίζηται κατὰ τὸν Ὄργανικὸν κανονισμὸν, ἀλλὰ θὰ διατηρῆται εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐπὶ πενταετίαν.

Β'. Ἡ γενικὴ συνέλευσις θὰ καταρτίζηται συμφώνως πρὸς τὸν κατάλογον τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν, κατὰ τὸν ὅποιον θὰ ὑπάρχωσι 43 χριστιανοὶ καὶ 31 μουσουλμάνοι πληρεξούσιοι.

Γ'. Ἡ ἐτησία σύνο-

τησίας συνόδου τῆς γενικῆς συνελεύσεως νὰ ἦναι δίμηνος, νὰ συνεδριάξῃ δὲ δημοσίᾳ. Ἡ γενικὴ συνέλευσις νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς συμπλήρωσιν τῆς νῦν ἐν ἰσχύϊ ὀθωμανικῆς νομοθεσίας, συντάττουσα συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας τὴν ἐλλείπουσαν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν καὶ δημοτικὸν νόμον. Ἡ οὕτω συμπληρωθεῖσα διὰ τὴν Κρήτην νομοθεσία νὰ μὴ τροποποιῆται, ἄλλως ἢ τῇ αἰτήσῃ τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ ἀφοῦ ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις δώσῃ περὶ τούτου ἀδειαν. Ὅσακις ὅμως καθαρῶς τοπικαὶ ἀνάγκαι τὸ ἀπαιτήσωσιν, ἡ γενικὴ συνέλευσις νὰ δύναται τὰ ψηφίσῃ πρὸς θεραπείαν αὐτῶν νόμους ἀναγομένους εἰς τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, τὰ ἔργα τῆς δημοσίου ὠφελείας, τὸν σχηματισμὸν ταμείων διὰ δάνεια καὶ τὴν χορήγησιν εὐκολιῶν εἰς τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, τὴν γεωργίαν, κτλ.

Δ'. Νὰ διαιρεθῇ ἡ νῆσος εἰς προσήκοντα ἀριθμὸν δικαστικῶν περιφερειῶν, τῶν ὁποίων οἱ προϊστάμενοι θ' ἀνήκωσιν εἰς τὸ θρήσκευμα τῆς πλειοψηφίας τῶν κατοίκων τῆς περιφέρειας τιν.

Ε'. Τὰ διοικητικὰ συμβούλια νὰ ἐκλέγωνται καὶ ν' ἀπαρτίζωνται ὅπως καὶ πρότερον, ἀλλ' οἱ κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι δὲν θὰ

δοσ τῆς γενικῆς συνελεύσεως θὰ ἦναι ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν τεσσακονθήμερος. Ἄν ὅμως αἱ ἐργασίαι τὸ ἀπαιτήσωσιν, ἡ σύνοδος τοῦ παρελθόντος ἔτους δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ δεκαήμερον. Αἱ συνεδριάσεις αὐτῆς θὰ γίνωνται δημοσίᾳ· θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπολύσῃ ἀμέσως πρὸς συμπλήρωσιν τῆς νῦν ἐν ἰσχύϊ ὀθωμανικῆς νομοθεσίας, συντάττουσα τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν καὶ τὸν δημοτικὸν νόμον, ὅτινες ἐλλείπουσιν εἰσέτι καὶ τοὺς ὁποίους θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβέρνησεως. Ἡ Υ. Πύλη θέλει ἐπικυρώσει τοὺς νόμους, ἀρκεῖ νὰ μὴ προσβάλλωσιν τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ὀθωμανικῆς νομοθεσίας. Ἐὰν κατόπιν δεήτῃ νὰ γίνωσιν τροποποιήσεις πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων, ἀπαιτούμεναι ὑπὸ ἀναγκῶν καθαρῶς τοπικοῦ συμφέροντος, ἡ γενικὴ συνέλευσις, τῇ προηγουμένῃ ἀδείᾳ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβέρνησεως, θὰ δύναται πάντοτε νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὰς εἰς τὴν ἐγκρίσιν καὶ ἐπικύρωσιν αὐτῆς.

Δ'. Αἱ διοικητικὰ περιφέρειαι τῆς νήσου θὰ μείνωσιν ὡς καὶ πρότερον. Ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ (βαλῆ) καὶ τῶν διοικητῶν (μουτετασίφ), ὅτινες θὰ διορίζωνται κατὰ τὸν ὀργανικὸν νόμον θὰ ὑπάρχωσι 5 ἑπαρχοὶ Ὀθωμανοὶ καὶ 8 Χριστιανοί.

Ε'. Παραδεκτὴ.

ἀποτελῶσιν εἰς τὸ ἐξῆς μέρος αὐτῶν.

Σ'. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία νὰ ἦναι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς. Ἡ ἀρμοδιότης καὶ ἡ δικαιοδοσία τῶν δικαστικῶν βαθμῶν δικαστηρίων καὶ τὰ προσόντα τῶν δικαστῶν νὰ ὀρισθῶσιν ἐν τῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ ἐν τούτοις οἱ πρόεδροι τῶν πρωτοδικῶν, ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ ἐφετείου, οἱ διορισθησόμενοι εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς καὶ ἀνακριταὶ πρέπει νὰ ἦναι κάτοχοι διπλώματος νομικοῦ, καὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐφετείου νὰ ἦναι ἀνέκληκτοι.

Ζ'. Νὰ ἀπλοποιηθῇ ἡ ὑπαλληλία, καταργουμένων τῶν θέσεων τῶν μουσαβίριδων καὶ μουαβίκων.

Η'. Ἡ γραφικὴ ὑπηρεσία νὰ ἐκτελεθῇ εἰς ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας· ἐπειδὴ ὅμως οἱ Ὀθωμανοὶ καὶ Χριστιανοὶ λαλοῦσι μόνον τὴν ἐλληνικὴν καὶ ταύτην μόνον σχεδὸν ἐννοοῦσιν, αἱ συζητήσεις ἐν τῇ γενικῇ συνέλευσει, τοῖς συμβουλίοις καὶ τοῖς δικαστηρίοις νὰ γίνωνται ἐλληνιστὶ καὶ δημοσίᾳ· διὰ τοῦτο πάντες οἱ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ γνωρίζωσι καὶ νὰ λαλοῦσιν ἐλληνιστὶ.

Σ'. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία θὰ ἦναι ἐντελῶς ἀνεξάρτητος τῆς ἐκτελεστικῆς. Ἐν ἐκάστῃ ἑπαρχίᾳ θὰ ὑπάρχῃ εἰς εἰρηνοδικῆς εἰς τὰς ἑπαρχίας τῶν διοικητῶν θὰ συστηθῇ ἐν πρωτοδικεῖον (μεζλίς τεμίζ) καὶ ἐν Ἡρακλείῳ ἐν ἐφετεῖον (διβάν τεμίζ). Οἱ πρόεδροι καὶ τὰ μέλη πάντων τούτων τῶν δικαστηρίων, συγκατεμένων ἐξ ἡμισείας ἐκ Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων, οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀνακριταὶ δεόν νὰ ἦναι ὑπήκοοι Ὀθωμανοὶ καὶ πρὸς τούτοις νὰ φέρωσι δίπλωμα ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης, νὰ διορίζωνται δὲ διὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβέρνησεως. Αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τούτων θὰ ὑπόκηνται ἐν τελείᾳ, ὡς καὶ πρότερον, εἰς ἀναίρεσιν ἐνόπιον τοῦ ἀκυρωτικοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ζ'. Ἡ διοικητικὴ ὑπηρεσία θὰ ἀπλοποιηθῇ, καταργουμένων τῶν θέσεων τῶν μουαβίνιδων καὶ ἐνδὸς τῶν μουσαβίριδων. Ὁ μουσαβίρης θὰ ἦναι Χριστιανὸς ἐὰν ὁ βαλῆς ἦναι Μουσουλμάνος, καὶ τὰνάπαλιν.

Η'. Παραδεκτὸν (Ἐκτὸς τῆς τελευταίας περιόδου, τῆς λεγούσης, ὅτι πάντες οἱ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ ὁμιλοῦσιν ἐλληνιστὶ).

Θ'. Ἐκτός τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ, οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῶν ἐντοπίων, ἢ πρὸ πολλοῦ ἐγκατεστημένων ἐν τῇ νήσῳ.

Γ'. Ὁ τακτικὸς στρατὸς νὰ διαμένῃ εἰς τὰ παρὰ τὴν φρούριάν, ἢ δὲ τῆς τάξεως καὶ ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία νὰ ἀνατεθῇ εἰς σῶμα χωροφυλακτικῆς ἐξαρτούμενον ἀπὸ τῆς γενικῆς διοικήσεως, ἔχον ἴδιον ταμεῖον συντάξεων καὶ συγκείμενον καθ' ἑκατομμύριον ἐξ ἐντοπίων στρατιωτῶν καὶ ἀξιωματικῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν θρησκευμάτων, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν. Οἱ κάτοικοι τῆν νήσου μένουσιν ἀπὸ πηλαγμένοι πάσης ἄλλης στρατολογίας.

ΙΑ'. Πρὸς ἀνακούφισιν δὲ τῆς γεωργίας καὶ πρὸς εὐκολίαν καὶ οἰκονομίαν τοῦ δημοσίου ταμεῖου, εἶται δὲ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν κακῶν, ἅτινα συνεπῆγεν ὁ μέχρι τοῦδε ἐν γρήσει τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῆς δεκάτης, νὰ εἰσπράττηται ὁ φόρος οὗτος εἰς τὰ τελωνεῖα δι' ἐπιβολῆς φόρου 10 τοῖς 0)0 ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων, ἅτινα νὰ εἰσπράττωνται εἰς νόμισμα ἀγοραῖον.

ΙΒ'. Νὰ εἰσαχθῇ ἡ δέουσα εἰς τὰς δαπάνας οἰκονομία. Ἡ διὰ τὸν τακτικὸν στρατὸν δαπάνη νὰ μὴ λογίζεται εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς νήσου. Τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ περισσεύματος τῶν ἐσόδων νὰ δαπανᾷται εἰς

Θ'. Ἐκτός τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ, πάντες οἱ ὑπάλληλοι θὰ διορίζωνται κατὰ τοὺς μέχρι σήμερον τηρουμένους κανόνας. Οἱ ἰθαγενεῖς ἐν τούτοις, οἱ ἔχοντες τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, θὰ προτιμῶνται.

Γ'. Διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακτικῆς τῆς νήσου Κρήτης, ἡ κυβέρνησις θὰ δέχεται, συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν, τοὺς ἰθαγενεῖς Χριστιανούς καὶ Μουσουλμάνους, οἵτινες ἠθελον ζητήσῃ τοῦτο καὶ ἐνόσω δὲν ἀποδειχθῇ τὸ ἀνεπαρκὲς αὐτῶν, δὲν θὰ γίνῃ προσφυγὴ εἰς τοὺς λοιποὺς κατοίκους τῆς αὐτοκρατορίας. Οἱ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ θέλουσιν ἐκλέγεσθαι εἰς τὸ προσηνυμένον σῶμα κατὰ τὸν ἰσχύοντα κανονισμὸν τῆς χωροφυλακτικῆς μὴ λαμβανόμενοι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' οἱ λοχαγοὶ καὶ συνταγματάρχαι θέλουσιν διορίζεσθαι δι' αὐτοκρατορικῶν διατάγματος.

ΙΑ'. Ἡ γενικὴ συνέλευσις θὰ δύναται νὰ συζητῇ καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως τρόπον φορολογίας παρουσιάζοντα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν δεκάτην, πραγματικὰ πλεονεκτήματα διὰ τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

ΙΒ'. Νὰ γίνῃ προσπάθεια ἵνα εἰσαχθῇ ἡ ἀρμόζουσα οἰκονομία εἰς τὰς δαπάνας. Αἱ διὰ τὸν τακτικὸν στρατὸν δαπάναι δὲν θέλουσιν λογίζεσθαι εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς νήσου, τὰ δὲ τελωνεϊκὰ δικαιώματα, ὡς

ἐπιτόπια ἔργα δημοσίας ὠφελείας κατ' ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως, ἧτις νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ συζητῇ τὸν ἀπολογισμὸν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν ἐκάστου λογιστικοῦ ἔτους.

II'. Νὰ καταργηθῇ ἡ ἐν τῇ νήσῳ κυκλοφορία τοῦ χαρτονομίσματος, καὶ αἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων ἐπομένως νὰ πληρώνωνται εἰς μεταλλικόν.

ΙΔ'. Ν' ἀπαγορευθῇ ὁ καθ' ἑμάδας εἰς τὴν νήσον ἀποικισμὸς μεταναστῶν.

ΙΕ'. Νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐν τῇ νήσῳ σύστασις φιλελευθινοῦ συλλόγων, τυπογραφείων καὶ ἡ ἐκδόσις ἐφημερίδων συμφώνως ταῖς κειμέναις νόμοις νόμοις τοῦ κράτους.

ΙϚ'. Αἱ διατάξεις τοῦ

καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ ἄλατος, δὲν θέλουσιν λογίζεσθαι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν. Ἐπίσης δὲν θέλουσιν λογίζεσθαι τὰ εἰσοδήματα τοῦ ἐφκαρίου, τὰ ὅποια μέχρι τοῦδε διηυθύνοντο ὑπὸ τῆς τουρκικῆς διοικήσεως καὶ ἐλογίζοντο εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ βιλαετίου, ἀλλὰ θέλουσιν διαχειρίζεσθαι χωριστά. Ἀφαιρούμενων τῶν δαπανῶν τῆς τοπικῆς διοικήσεως, τὸ περίσσευμα τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος θέλει διανεμεσθαι ἐξ ἡμισείας εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ θέλει δαπανᾶσθαι εἰς ἔργα δημοσίου ὠφελείας, ὡς λόγου χάριν εἰς τὸν διοργανισμὸν τῶν φυλακῶν, εἰς τὴν Ἰδρυτικὴν σχολείων, εἰς τὸν σχηματισμὸν πολιτικῶν νοσοκομείων, εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν, τῶν λιμένων κτλ. τὰ δὲ ἔργα ταῦτα θέλουσιν συζητεῖσθαι, καὶ ψηφίζεσθαι ὑπὸ τῆς συνελεύσεως. Ἐν ἐκάστη συνόδῳ ἡ συνέλευσις θὰ ἔχῃ δικαίωμα νὰ ἐξετάσῃ ἂν αἱ εἰσπράξεις καὶ αἱ δαπάναι ἐγένοντο κατὰ τὰς διατάξεις καὶ προβλέψεις τοῦ προϋπολογισμοῦ.

II'. Παραδεκτὴ.

ΙΔ'. Ἡ μετανάστευσις εἰς τὴν νήσον Κρήτην εἶναι ἐλευθερά· ἀλλ' ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ λαμβάνῃ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἀποικισμοῦ.

ΙΕ'. Παραδεκτὴ.

ΙϚ'. Ἡ παραχώρησις,

Συντάγματος να μὴ ἐφαρμόζονται ἐν Κρήτῃ ὁμοίως δὲ καὶ οἱ νόμοι καὶ ἰσχύοντες, οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὸν Ὄργανικὸν κανονισμόν.

ἡ γενομένη διὰ τοῦ δευτέρου άρθρου, ἀπορβείει ἐκ τοῦ Συντάγματος τὰ ὑπουργικὰ διατάγματα, τὰ ὅποια εἶναι τοιαύτης φύσεως ὥστε νὰ προσβάλλωσι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δικαστηρίων καὶ ἄτινα ἀντίκεινται εἰς τοὺς ἰσχύοντες νόμους καὶ εἰς τὸν Ὄργανικὸν νόμον, θὰ θεωρῶνται ὡς μὴ ὑπάρχοντα.

παναττατικὸν λόγον, καὶ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς σχετινὰ ἐπιτραπῆ εἰς αὐτοὺς καὶ ἀπόντας νὰ κερπῶνται καὶ διαθέτωσιν αὐτὰ κατὰ βούλησιν.

6. Νὰ ἐπικυρωθῇ ὁ κανονισμὸς τῶν χριστιανικῶν ὄργανικῶν Τραπεζῶν, ὁ ὑποβληθεὶς εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Υ. Πύλης ὑπὸ τῶν πέντε χριστιανικῶν δημογεροντιῶν τῆς νήσου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1870.

6. Παραδεκτὴ.

1. Νὰ χορηγηθῇ πλήρης καὶ γενικὴ ἀμνηστία καὶ νὰ μὴ ζητηθῶσιν οἱ καθυστερούμενοι φόροι.

1. Γενικὴ ἀμνηστία θέλει κηρυχθῆ. Οἱ καθυστερούμενοι φόροι ὑπὸ τῶν γεωργῶν δὲν θέλουσι ζητηθῆ, ἀλλ' οἱ ἐνοικιασταὶ καὶ εἰσπράκτορες τῶν δεκάτων, οἱ ὀφείλοντες εἰς τὸ δημόσιον, θέλουσιν ὑποχρεωθῆ νὰ πληρώσωσι τὰ χρέη των.

7. Νὰ συστηθῶσιν ἐν τῇ νήσῳ ὑποθηκοφυλακεῖα καὶ συμβολαιογραφεῖα, τὰ ὅποια ἐκτὸς τῶν ἄλλων θέλουσι συντάττει καὶ ὅλα τὰ ἰδιοκτησίας ἐγγραφα ἐκτὸς τῶν φεραγατιῶν.

7. Παραδεκτὴ.

2. Νὰ ἐπιτραπῆ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς νήσου νὰ ἔχωσι τὰ ὄπλα των, ἀπαγορεύεται ὅμως αὐτοῖς νὰ περιφέρωνται μετ' αὐτῶν ἀνευ ἀδείας τῆς ἀρχῆς.

2. Παραδεκτὴ.

Ἐν Χαλέπῳ, τῆ 19
σεπτεμβρίου 1878.

Ἐν Χαλέπῳ, τῆ 24
σεπτεμβρίου 1878.

3. Νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος τῆς ὀριστικῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τῶν χρεῶν, τῶν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1866, πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀπόρων ὀφειλετῶν.

3. Παραδεκτὴ.

4. Ὁ προσηλυτισμὸς ἀπαγορεύεται. Ἐκαστὸς ὅμως εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκλεξῆ θρησκεῖα χωρὶς νὰ ἐξορίζεται διὰ τοῦτο, οὐδὲ νὰ ἀποβάλλῃ τὰ κληρονομικά του δικαιώματα. Ἡ διάταξις αὕτη νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τοὺς μέχρι τοῦδε ἀλλόθξαντας θρησκεῖα.

4. Ὁ προσηλυτισμὸς θέλει ἀπαγορευθῆ. Ἐκαστὸς εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἀσπασθῆ τὸ θρησκεῖα, τὸ ὅποσον προτιμᾷ· ἀλλὰ συμφώνως πρὸς τὸ ἐν ἰσχύϊ μέτρον τὸ γενόμενον δεκτὸν ἀπὸ τινῶν ἐτῶν, συνεπεῖς συνεννοήσεως μεταξὺ Μουσουλμάνων καὶ Χριστιανῶν, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀλλοθπιστήσοντας νὰ μένωσιν ἐν τῇ νήσῳ, ἐλεύθεροι μένοντες νὰ μεταβῶσιν ὅπου θέλουσιν.

5. Νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς κυρίους των τὰ ὑπάρχοντα καὶ δημευθέντα ἢ πωληθέντα δι' ἐ-

5. Ἀναρροικῶς πρὸς τὴν αἴτησιν τοῦ ν' ἀποδοθῶσιν τὰ δημευθέντα κτήματα, ἢ κυβέρνητις θὰ

Πρὸ πολλοῦ ἤδη κατεδείχθη τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς χρονολογίας τῆς ἱερᾶς Γραφῆς καὶ δι' αὐτοὺς ἔτι τοὺς καθαρῶς ἱστορικοὺς χρόνους. Κατὰ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὅτε αὕτη ἐτηρεῖτο ὡς πρᾶγμα ἱερὸν, αἱ ἀθέβαιοι εἰσέτι γνώσεις, ὅσαι ὑπῆρχον περὶ τῆς αἰγυπτιακῆς ἢ ἀσσυριακῆς ἀρχαιότητος, διήγειρον κατ' αὐτῆς τὰς μᾶλλον ὀριστικὰς δυσπιστίας.

Ἐκτοτε πᾶν πρὸς μελέτην τῶν ἀνατολικῶν ἀρχαιοτήτων βῆμα ἐνίχυσε τὰς δυσπιστίας ταύτας. Ἡ διασαφήνισις τῶν σφηνοειδῶν ἐπιγραφῶν τῆς Περσίας, τῶν ἱερογλυφικῶν τῆς Αἰγύπτου κ.τ.λ. κατέδειξαν πασιφανέστατα τὴν ἀλήθειαν τῶν τοσοῦτον ἀποκηρυχθέντων ἐθνικῶν ἱστορικῶν.

Οἱ βασιλικοὶ τοῦ Μανέθωνος κατάλογοι, ὃν ἐθεώρουν πάντοτε ὡς ψευδοῖερά, ἀνευρέθησαν ἐπὶ ἀναμφισβητήτων μνημείων. Ἀπὸ τοῦ 1846 ὁ κ. Lesueur ἐν ὑπομνήματι ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας βραβευθέντι, ἐπὶ κινήσει ἐν μέρει τὴν αἰγυπτιακὴν χρονολογίαν καὶ ἔθηκε τὴν βασιλείαν τοῦ Μήνιος πεντεκαίδεκα αἰῶνας πρὸ τῆς ὑπὸ τῆς Γραφῆς ὀριζομένης δημιουργίας τοῦ κόσμου. Ὁ κ. Mariette κατέληξε μετὰ τὰς ἀξιωματικῶν αὐτοῦ ἀνακαλύψεις εἰς προσεγγίζον σχεδὸν σημεῖον ἀληθείας. Ἐπικυρωθεῖσα οὕτως ἡ

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΣ.

Α'.